

еполучливо таквизъ мѣрки. Най послѣ като не мога да говорѣхъ съ повече откровенностъ и съ повече твърдостъ, отъ колкото сте говорили вий съ господинъ Гертлея, то той рѣшително не е намѣрилъ причини да са благодари съ своето посланничество „

Верженъ показа къмъ народа изъ Съединенитѣ Щати същата довѣренностъ която е къмъ представителя имъ. Той не са измами. Примириелнитѣ билли на лорда Норта пристигнаха въ Америка предъ договоритѣ съ Франца. Тѣ станахъ познати тамъ въ половината на Априлия. Вашигтонъ както и Франклинъ, намѣри ги неудовлетворителни и невъзможни за приемане. Конгресътъ сподѣли мислитѣ на двамата разумни основатели на американската независимостъ и, безъ да са подвои, отхвърли предложеньето на Англия съ много гласове. Той обеве че неприема никакви условия додѣто Англия не повика назадъ войекитѣ и флотитѣ си и додѣ не припознаятъ независимостта на Съединенитѣ Щати. Токо що отхвърлиха биллитѣ, Американцитѣ приеха договоритѣ съ Франца (12 Май). Тѣзи договори причинявахъ на всички вѣсторженна радость. Конгресътъ ги потвърди тозъ часъ и избра Франклина за свой посланникъ при френския дворъ. Френский краль отъ своя страна избра за тѣзи служба при правителството на Съединенитѣ Щати, Жерарда Рейнвиля. Въ благородното излияне на признателността си, конгресътъ писа на своя пълномощникъ: „Въсхищавами са отъ мѣдростта и истинната кадърностъ на френския дворъ, които са искахватъ въ потвърдяванията на за-